ISSN 0132-4462.
№2 2011
ЛЮТИЙ

перець

— За що Папугу в клітку посадили?
— Та, видно, за правду!

ХИТРА ПАНІ

Може, це звичайно казка,
А може, билиця.
Та послухайте, будь ласка,
Може, пригодиться...

В кабінет до того нача,
Котрий з донжуанів,
Увірвалась, вихор наче,
Незнайома пані.

І огріла, як обухом,
Пузаня словами:
— Чи ви часом не забули,
Як ми спали з вами?

У любителя скакати
В гречку й на роботі
Страх побіг одразу в п'яти,
Стало сухо в роті.

Бо ж коханок цілу роту
Важко пригадати.
Тож узявся за турботу:
— Що вам підписати?

І з'явивсь листок під носом:
— Ось оцю заяву...
Вмить печатка й підпис боса
Закріпили справу.

Уклонивсь начальник гречно:
— Де ж ми, пані, спали?
— Ви — в президії скраєчку,
А я — в центрі зали!

Юрій БЕРЕЗА.

м. Рівне.

Інформаційне Агентство Перця Інформаційне Агентство Перця

ПРОСТИЙ ВИХІД

Населення України з приводу підвищення пенсійного віку гірко жартує: «Якщо цей вік і для чоловіків, і для жінок підвищити на десять років, то із виплатою пенсій у нас взагалі не буде проблем. Не буде кому платити. Хіба що купці колишніх високопосадовців, які щороку «рихтували» своє здоров'я на дорогих курортах. Може, варто було б пошукати джерело покриття дефіциту Пенсійного фонду у зменшенні обсягу тіньової економіки, яка, кажуть, перевищує вже 50 відсотків.

ЧИЯ ЗЕМЛЯ?

Українців переконують, що земля повинна бути товаром, але продавати її треба тільки громадянам нашої держави. На

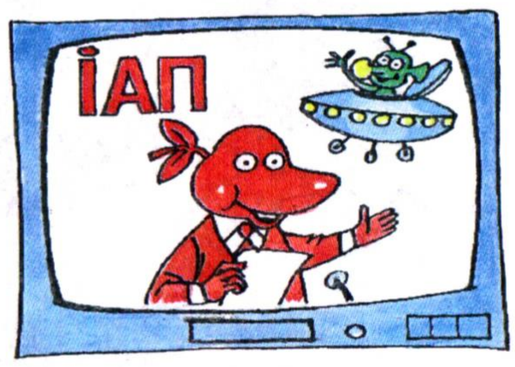

це скептики зауважують: «Це ми вже чули, коли продавали заводи і фабрики. І в чиїх руках вони тепер?»

ПРОБЛЕМА № 1

Навколо дефіциту гречки здійнявся справжній ажіотаж: то ціна на неї підскакує майже вдвічі, то вона зовсім зникає з прилавків магазинів. Урядовці заспокоюють: закупимо 20 тисяч тонн гречаної крупи у Китаї і простежимо за ціноутворенням на всіх етапах. Скла-

Інформаційне Агентство Перця Інформаційне Агентство Перця

Володимир АДАМОВИЧ

ІРОНІЗМИ

- *Якщо у слідчого справа не клеїться, він її шиє.*
- *Відлига — це бабине літо снігових баб.*
- *Нахабна пика не може втратити обличчя.*

Борис РЕВЧУН.
м. Кіровоград.

Андрій САЄНКО

УСМІШКИ З КОНВЕРТА

ПЕРЕГРІВАЄТЬСЯ

— Чули, Нацбанк збирається ввести в обіг купюру номіналом тисяча гривень?
— А чому?
— Кажуть, що станок, на якому друкують гроші, дуже перегрівається.

МАСЛЯНА

Бабуся Настя знайшла в онука білий порошок і вирішила, що то борошно. Взяла і спекла з нього млинці. Масляна тривала три тижні.

Надіслав Валерій ЗАРУДЧЕНКО.
м. Збараж Тернопільської області.

ШПИГУН

Приходить іноземний шпигун у наші відповідні органи і каже:
— Я шпигун, хочу здатися.
— Шпигун? Це — у сьому кімнату.
Прийшов туди:
— Зброя є? — питають його.
— Є.
— Тоді в дев'яту.
— Якісь засоби зв'язку є? — питають у дев'ятій.
— Так!
— Це не до нас. Зайдіть в одинадцяту.
— Завдання маєте? — цікавляться в одинадцятій.
— Маю!
— Ну то йдіть і виконуйте! Не заважайте працювати.

НА ВСЯК ВИПАДОК

— Куди йдеш?
— Вирішив із дружиною Хрещатиком прогулятися.
— А що таке важке несеш?
— Тротуарну плитку.
— Навіщо?
— А раптом Галя своїм гострим каблуком якусь пошкодить. Я відразу заміню. Навіщо мені мати проблеми з Генпрокуратурою?

Надіслав Віктор ТКАЧЕНКО.
м. Київ.

ВИХІДНІ

— Любий, давай влаштуємо один одному прекрасні вихідні.
— Давай!
— О'кей! Тоді до понеділка.

ПОСАДКА

Перед посадкою літака розгублена стюардеса вибігає в салон.
— Чи є серед пасажирів пілоти?
Пасажири завмерли.
— Космонавти, льотчики?
Пасажири німіють.
— Ну, хоча б прокурори?
Гробове мовчання.
Із хвоста літака чується тремтячий голос:
— У мене є невеличкий досвід саджання картоплі.

Надіслав Олексій БУЗЬКО.
м. Бориспіль на Київщині.

Інформаційне Агентство Перця

дається враження, що гречка на сьогодні чи не найголовніша проблема в Україні. Якби у нас із такою увагою ще поставилися й до впровадження новітніх технологій, до зниження цін на пальне, електроенергію, комунальні послуги...

БЕРІТЬ ПРИКЛАД!

У м. Нікополі, що на Дніпропетровщині, з першого лютого ціна одного кубічного метра води зменшилася на одну гривню. Це стало можливим після відповідних реорганізацій комунальних підприємств. «Такий тариф економічно обгрунтований, — каже міський голова Руслан Токар. — Тепер на черзі вартість центрального опалення і проїзду у міських автобусах...»

Інформаційне Агентство Перця

Олег ГУЦОЛ

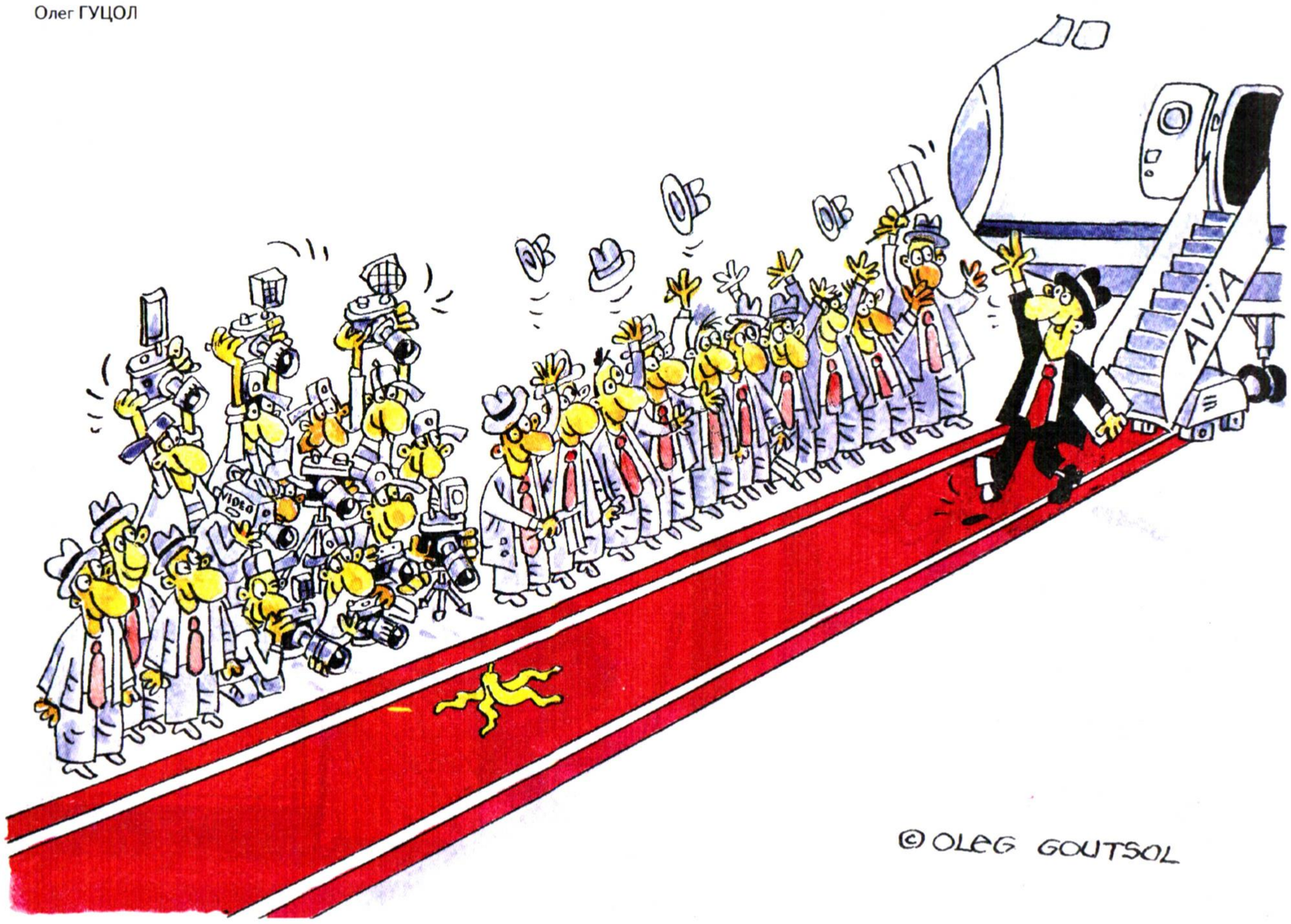

Сатиричні мініАтюри

Як-не-як — реформи на порі!

Доля усміхається Кіндрату
(Як-не-як — реформи на порі!):
Гривнями одержує зарплату,
Доларами лупить хабарі.

Після фуршету

Ілько під поглядами косими
Оперував скупими даними:
— Пили. Виходили останніми.
Хто після нас — того виносили.

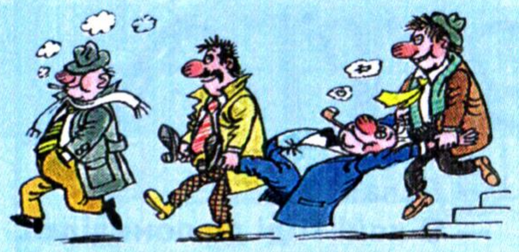

Відкинув «ізми» і софізми

Відкинув «ізми» і софізми,
Повірив бізнесу, державі,
Але новітні механізми
Риплять, як шестерні іржаві.

Вадим СКОМАРОВСЬКИЙ.

Часи змінилися

В часи погані,
У дні нечисті
Був блат в пошані
На першім місці.

Тепер дні чисті,
Часи хороші,
На першім місці
Великі гроші,

На другім місці —
Ті ж самі гроші,
На третім місці
Все гроші й гроші.

Володимир СТРЕКАЛЬ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Притягаємо Гаву до відповідальності за розбазарювання сиру в особливо великих розмірах.

У гості приїхав племінник. Дядько Михайло радий, бо таки давненько бачилися. Поставив на стіл гендзюр вишнівки. Рада й дядина, внесла з комори макітерку домашньої ковбаси, залитої смальцем, підігріває її на плиті. Запахло часником і прирум'яненою шкіркою.

— Ну, як там воно у місті? — погладив вуса дядько. — При якому ходиш ділі?

— При великому,— відповів племінник. — От тільки голова від нього мов скриня, квадратна. Займаюся аграрними реформами.

— Так ти важна шишка,— шанобливо глянув дядько на племінника.

— А хіба ви мене не бачили по телевізору?

— Бачив, але не втямив, що ти таке чимале цабе. Балакав там щось — так ти й раніш багато балакав...

— Раніше я, дядьку, просто балакав, а тепер у мене балаканина відповідальна — раджу людям, як треба робити, щоб було краще на селі,— пояснив племінник.

— Отакої! — здивувалася дядина. — Так ти ж ніколи не орав і не сіяв. Навіть у конторі не сидів. Все із книжок щось переписував...

— Орати — діло нехитре,— відповів племінник. — А от лінію вести...

— Значить, радиш? — перепитав дядько.

— Раджу.

— От і добре,— пожвавився дядько. — Поки там дядина буде поратись із закускою, порадь, як нам викопати буряки. Баки порожні, запчастин до комбайна немає. У касі вітер.

— А ви дійте по-сучасному,— пожвавився й племінник. — Поринковому. Продайте буряки на пні і придбайте пальне й запчастини.

— Уже й так половина тих буряків піде за борги,— забідкався дядько. — А ще ж треба посіяти озимину.

— А ви на озимину пустіть другу половину буряків.

— А буряки як зібрати?

— Дуже просто — пустіть на це діло хліб, що буде наступного року.

— То як же це воно вийде? — обізвалася дядина. — Як у того Мацька. Пропив теля, коли во-

Зізайте, приятелі!

Іван САВЛЮК

Микола КАПУСТА

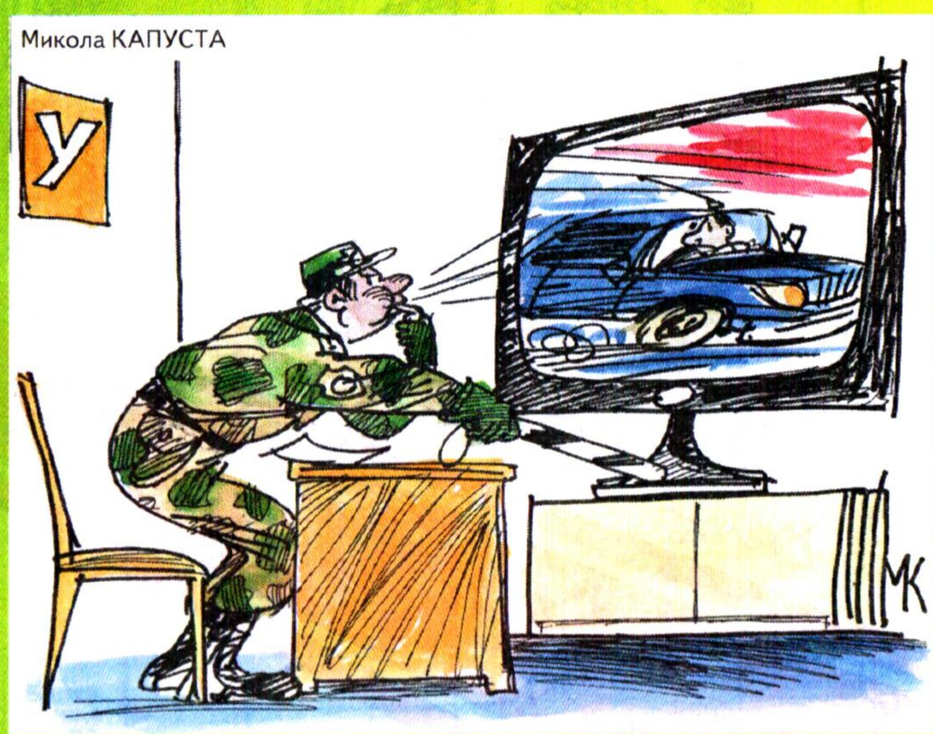

Олег ГУЦОЛ

Словничок-жартівничок

ГОЛКА — *стриптизерка.*

НОВЕЛА — *диктор відділу новин.*

ЗЛОЧИН — *злий начальник.*

РЕПТИЛІЯ — *виконавець репу.*

Віктор ІГНАТЕНКО.

ВИКРУТАС — *штопор.*

ГОТІВКА — *куховарка.*

РАНЕЦЬ — *соловейко.*

ОПОЛОНИК — *морж.*

ЧАРКА — *привабливість.*

ПЕРЕПАЛКА — *перекур.*

ПІДРУЧНИК — *дезодорант.*

ЗАГРАВА — *кокетка.*

ПАРОДІЯ — *вінчання.*

ВИХИЛЯСИ — *пиятика.*

Флоріан БОДНАР.

Валерій ЧМИРЬОВ

„Котрого"

ГУМОРЕСКА

но ще й не народилося, а корова здохла, і Мацька ледве не обпатрали...

— Не плутайте, дядино, Мацька з ринком,— поблажливо усміхнувся племінник. — Ринок — то така штука, що не всякому по кебеті.

— Ну, добре,— не терпиться дядькові. — А корівники як підготувати до зими?

— Продайте буряки, що будуть наступного року.

— Гаразд, продали,— морщить дядько лоба. — А зернові комбайни за що полагодити?

— А хіба у вас не буде врожаю через два роки?

— Як будемо живі, то буде.

— От і пустіть зерно на запчастини до комбайнів.

— А зарплату людям?

— Так у вас же залишаються буряки з урожаю через два роки.

— Але ж ще треба купити силосного комбайна.

— А зерно через три роки?! — здивувався племінник. — Продайте пшеницю і купіть комбайна.

— Воно то так, але й автомобілі дихають на ладан.

— Смикніть із врожаю через чотири роки.

— А добудувати школу? А бабі Марфі хату перекрити? І майстерня похилилася...

— Так у вас же є в запасі продукція через п'ять років.

— А якщо не вродить? Посуха чи град ударить? — засумнівалася дядина.

— Якщо вдарить, то через шість років вродить.

Дядько заходився терти лоба:

— Значить, так. Те піде під те... Тим у такому-то році перекриємо те... А добрива під зерно за що придбаємо?

— Під яке зерно?

— Ну, під те?

— Так уже ж купили.

— Купили того... Під те. А того під те де взяти?

— Кого «того»? — спантеличено закліпав племінник.

— Та отого котрого... — подала голос дядина.

— Якого "котрого"?! — розгубився племінник.

— Еге ж, того «котрого»...— взявся був уточнити дядько. — Того... що... Та бодай йому трясця. Розперетого!

— Якщо розперетого, то його треба покрити поза тим із аж отого року,— викрутився племінник.

— Так-так,— стріпнув головою дядько. — Оксано, ти ось що: бери того... котрого в макітрі.

— Ковбасу чи що?

— Ага, ковбасу. І вишнівку. Неси до автотраси і продай. Покриємо борг за електрику. А на стіл постав вишнівку з вишень, що вродять наступного року. І підігрій ковбасу із кабанчика, якого вгодуємо через два роки. Тільки проворніше повертайся, а то племінник проголодався в дорозі, пора вже й розговітися.

— Ага, ага, беру того «котрого»,— поклала дядина у фартух ковбасу й гендзюр із вишнівкою. — Я швиденько... А ти, Михайле, тим часом наріж хліба з урожаю, що буде через чотири роки...

Борис ПОЛІЩУК.

Микола КАПУСТА

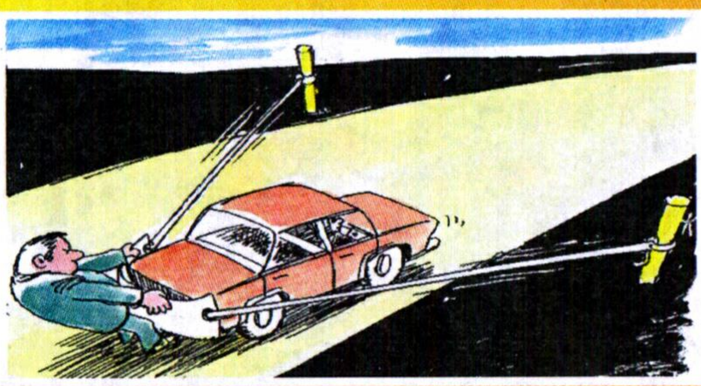

Володимир АДАМОВИЧ

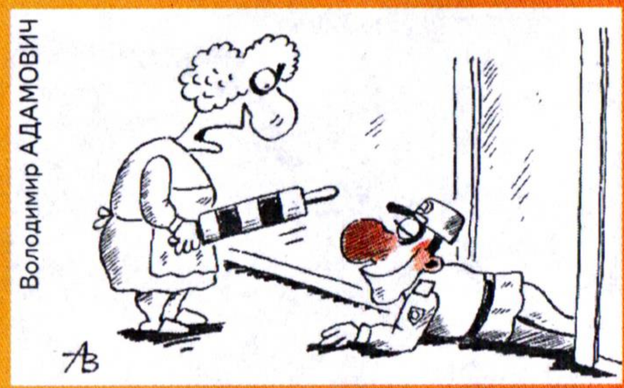

Анатолій ВАСИЛЕНКО

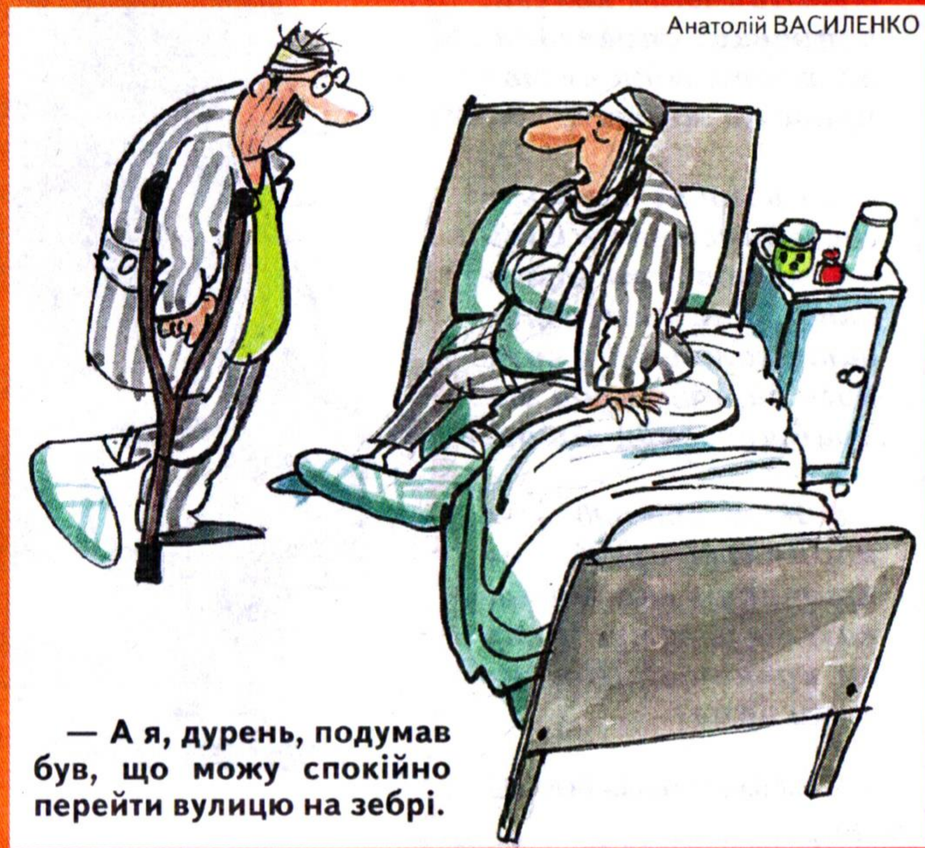

— А я, дурень, подумав був, що можу спокійно перейти вулицю на зебрі.

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Борис РЕВЧУН

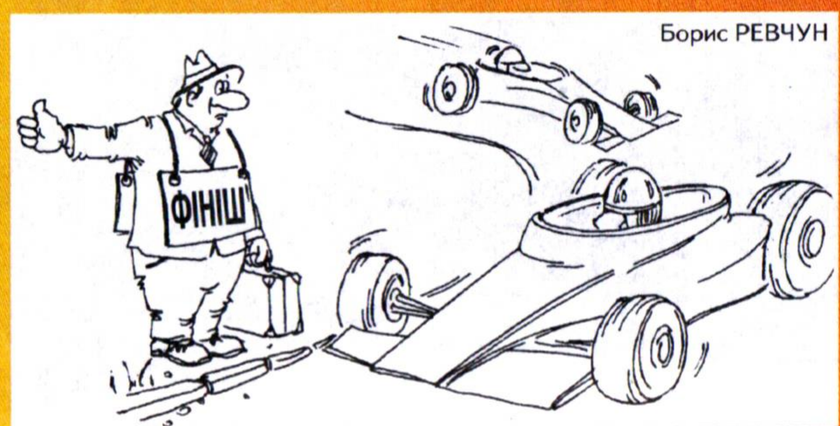

Парламентські «перли»

● *У нас комітет доволі дружний. І, між іншим, і за стінами парламенту, і сім'ями знайомі. Але коли люди приходять сюди і сідають у свою фракцію, ну, получається якась агресивна банда. От парадокс!*

● *Ви знаєте, з другого питання, у мене є одна погана риса, я люблю закони.*

● *Це інфляція, це нові ціни. Ми повинні зустріти і стерилізувати цю суму в який-то спосіб.*

● *Якщо є бажання і кажете, що немає грошей, то, по-перше, згадайте, хто вас попереджав.*

● *Я хочу сказати, що органи місцевого самоврядування в Україні вимруть, як динозаври. Як це зроблено спершу в місті Києві, ліквідувавши районні ради. Тепер це буде ліквідовано по всій Україні.*

● *Шановні колеги, поправка справедлива, проте вона не має права на життя.*

● *Сьогодні сільське господарство України треба стимулювати, а не контролювати кожний хід кожного буряка, куди він прийшов, куди пішов.*

● *Я ж говорю вам нормальні речі, не критикую вас, закликаю до розуму. Чому ви кричите? Що, розуму нема?*

Зібрав Микола БОСАК.

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

КОРОТКО КАЖУЧИ

● *Щоб бути на висоті, не обов'язково залазити на дерево.*

● *І один у полі воїн – сучасний фермер.*

Василь МОМОТЮК.
с. Росошани
Чернівецької області.

Валерій ЧМИРЬОВ

— Мамо, купи й мені закурити.

Непристольні гномиі

ПОШКОДУВАЛА

Міль сказала: «Жаль,
Добра була шаль».

БЕЗ ДЯДЬ

Без впливових дядь
Враз тебе з'їдять.

ЩО КОМУ

В них — у маслі,
В нас — у мислі.

ІСТИНА

Ніколи Істина
Не скаже: «Їсти на!»

ДОРОГОВКАЗ

Позицію не раз
Міняв дороговказ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Велике пограбування.

Анатолій ГАЙНО

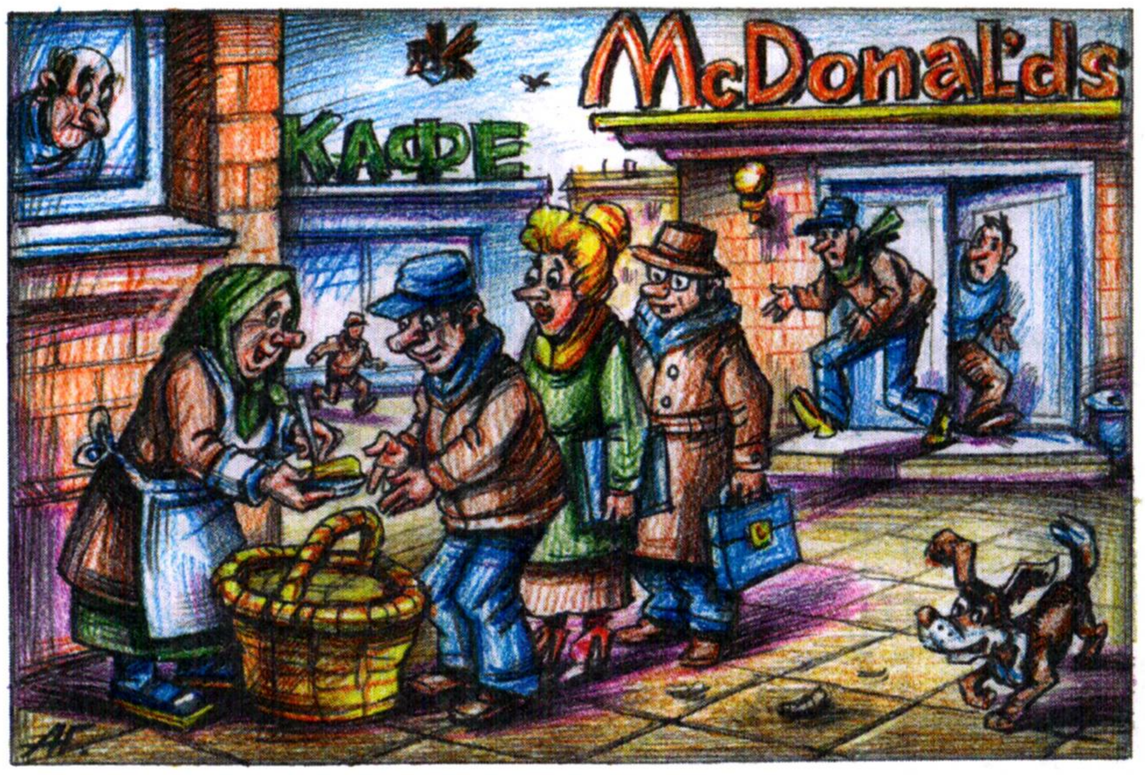

— Беріть , беріть... Свіженькі, натуральні, домашні млинчики.

З УСІХ БОКІВ

У доброї сусідки
З усіх боків є хвіртки.

ПОВОРОТ

Депутати у народ
Забувають поворот.

НЕМИНУЧЕ

Той — круть, той — верть,
Та всі — в земну твердь.

ВІТРИ

Ніякі вітри
Не дмуть із нори.

ШТИЛЬ

Здолати хвилю
Не під силу штилю.

СВИНІ

Риють свині
Й під святині.

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК

Рот кричав постійно: «Мало!»
А що Вухо з того мало?

Василь ПРОСТОПЧУК із м. Луцька.

Юрій КОСОБУКІН

ТЕНДЕР НА МІТЛИ

ГУМОРЕСКА

Комунальники Пустомлинівська оголосили тендер на придбання попільничок.

— Нащо вам той менінгіт на голову?— запитали очільники міськради.— Вони там коштують якісь три копійки. Можете купити і без конкурсу.

— Та ні. Ми по закону,— поважно відповів їм директор комунальників Млинчук.— Краще, як то кажуть, «перебдіти», ніж «недобтіти». Тоді спокійніше спиться.

— Перестрахувальник ви наш принциповий. Не треба так тремтіти над інструкціями... Але... Якщо вже так хочете, то хай буде по-вашому...

Бажаючих реалізувати тисячу попільничок виявилося чимало. Заявок фірм комунальники назбирали повну теку. Здавалося, що вони хочуть обладнати місця для куріння під кожним вуличним ліхтарем.

— Якщо торги вдало проведемо, то ще й лави для міського парку прикупимо. Жителі Пустомлинівська хоч там повинні насолоджуватись свіжим повітрям,— будував плани Млинчук.

Тендерна комісія засідала у кабінеті директора. Конверти розкривали, як листи від анонімників: дивись, а в якомусь отруйний порошок?!

Фірма «АБВ» запропонувала скляні попільнички по 20 гривень.

— Скляні не підходять. Ще розіб'ються. Вважай, викинули гроші на друзки,— покрутив носом директор. Підлеглі з ним погодились.

ТОВ «Зелений світ» рекламував свої екологічно чисті, із нержавіючої сталі, по 80 гривень. На кожній вигравіруваний слоган «Життя розвидняється в диму».

— Обов'язково покрадуть шукачі металобрухту. Це не те,— скривився Млинчук.

Із нього не зводили очей підлеглі.

— Не той коленкор,— скептично відреагувала і головбух.

— А ось хочуть утеліщити нам мармурові попільнички,— усміхнувся директор комунальників, діставши із розцяцькованого конверта такий же картатий папірець, — по двісті дев'яносто п'ять гривень за одну штуку.

— Ого-о!— не стримався начальник відділу електричних лампочок.

— Не ого-го, а фе-е!— налився жовччю голова тендерної комісії.— Компанія «Брила» гадає, ніби у нас грошей, як у них каміння. Тут на зарплату ледь нашкрібуємо, лампочок бракує, крім викрутки і молотка — більше ніякого інструменту нема, ондечки машини без запчастин під парканом іржавіють... А їм такі гроші відвалюй!

Присутні загули:

— Нахабство! Прокляті комерсанти з роботяг останню шкуру здирають.

Головбух подала конверт від приватного підприємця Зубенка.

Директор байдуже відкрив його і втішився.

— Ось пропонують нам пластмасові попільнички по дев'ятсот дев'яносто дев'ять гривень...

— Дурниця,— зробив висновок головний механік.— Поплавляться або, чого доброго, загоряться. Клопоту з пожежниками не обібратися.

— Привабливо,— уголос міркував Млинчук.

— Ви так вважаєте?— скептицизм головбуха був невдаваним.— Та вони у п'ятдесят разів дорожчі за скляні!

— Не на один день купуємо!— перебив її директор.— А подивіться, який дизайн! Європа! Я за! Обома руками! Хто проти?

Тиша тиснула на вуха.

— Проти нікого нема? Ну й добре! Дякую за одностайність. На цьому засідання нашої комісії оголошую закритим,— провів долонею по столу Млинчук.

— Так не всі ж пропозиції розглянули, — озвався хтось. — Ще он скільки лишилось!..

— Ми уже прийняли рішення,— підвівся із-за столу директор.— Я впевнений, що нічого кращого нам ніхто не запропонує... А того Зубенка з угодою завтра направте до мене!

Вже крокуючи коридором, Млинчук витяг із кишені мобільник і зателефонував дружині:

— Привіт, зайчику! Я із радісною

новиною... Що там Зубенко нам обіцяв? На норкову шубку? Вважай, що вона у тебе вже є... Що? Путівки в Єгипет? Будуть і путівки. До літа ще далеко. Ми до того часу ще встигнемо оголосити тендер на мітли.

Володимир СУБОТА.

м. Харків.

Народні усмішки

А РАПТОМ

— І чого це люди завжди теленовини дивляться?
— А раптом щось станеться таке, що завтра не треба буде йти на роботу.

ОСЬ ТАК!

— Красуню, голубоокенька, а чим ви займаєтеся?
— Навчаюся в ПТУ, в аспірантурі.

Почув і записав Олег ЛОПУШНЯК.
м. Рогатин Івано-Франківської області.

ОЗНАКИ

— Лікарю, а які ознаки склерозу?
— Я ж учора вам розказував.

ДОВІДКА

— Будь ласка, дайте мені довідку про склад сім'ї...
— В яку організацію?
— Та мені не в організацію. Мені самому цікаво.

Почув і записав Роман ЛИСЯНКО.
смт Баштанка Миколаївської області.

ОБМАН

Один підприємець багато разів намагався обдурити податкову інспекцію. Але йому це ніяк не вдавалося. Бо там сидять усе-таки спеціалісти. А одного разу він забувся у них в кабінеті триста тисяч гривень. І йому це відразу вдалося.

Почув і записав Василь ГРУНЬКО.
м. Охтирка на Сумщині.

Вінегрет з перцем

Анатолій ВАСИЛЕНКО

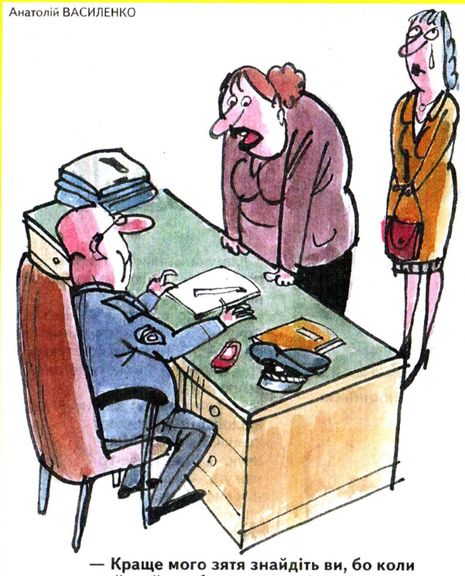

— Краще мого зятя знайдіть ви, бо коли я знайду, йому буде значно гірше!

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

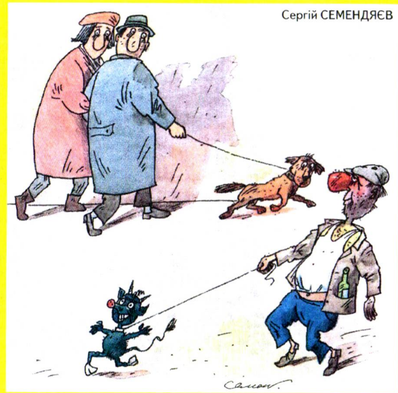

Віктор КОНОНЕНКО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Як тільки цей тип прийде до тями, стягни з нього добрячий штраф, щоб запам'ятав, що зелене світло не для нього!

Володимир СОЛОНЬКО

— Із минулого року залишилось. Перекип'ячу, щоб не пропало!..

Олег ГУЦОЛ

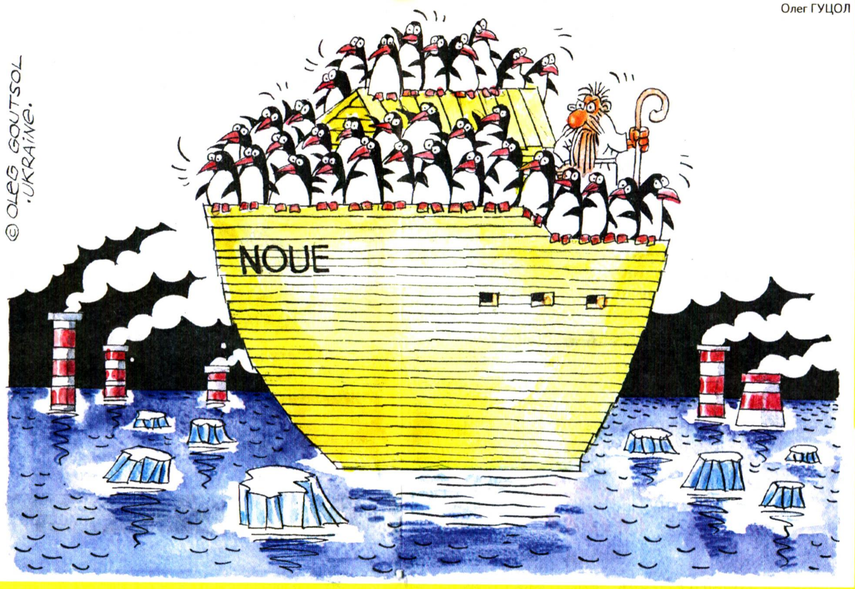

Володимир АДАМОВИЧ

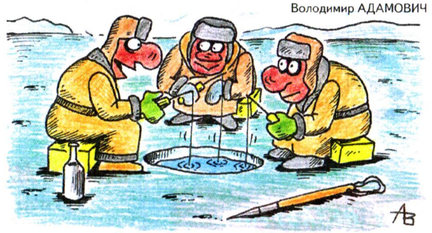

— Значить так, хлопці: кожну рибку — «обмиваємо»!

Леонід ТЕЛЯТНИКОВ

— Уже третій день, не їсть, не п'є...
— Не п'є? Це добре!

Віктор ПОПОВ

Данило КУЗНЄЦОВ

Володимир СОЛОМАШЕНКО

— Нарешті, він знайшов вдалу позицію, щоб роздивитися скульптуру.

Анатолій ГАЙНО

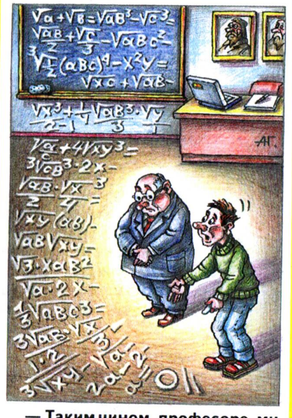

— Таким чином, професоре, ми отримуємо абсолютний нуль!..

Валерій ЧМИРЬОВ

— Здається, ми тебе за пивом посилали?!

Народні усмішки

ДУЖЕ ШВИДКО

Майор автоінспекції Іван Петрович Квочка, який чергує на урядовій трасі, забув удома окуляри. І за півгодини дослужився до єфрейтора.

РОЗУМ

— Чи є ще десь у Всесвіті розумні істоти?
— Є.
— А чого вони з нами не зв'язуються?
— Так розумні ж!..

Почув і записав Володимир СУГЕРЕЙ.
м. Київ.

НАДІЙНИЙ СХОВОК

Командир питає касира військової частини:
— Де ви тримаєте гроші?
— У залізній скриньці.
— А це надійно?
— Цілком. Жодним ключем не можна відімкнути!
— А ви ж як відмикаєте?
— Гвіздком.

ПІДОЗРА

— Підозрюю, що дружина зраджує мені з садівником. Оце вчора ввечері приходжу додому, а на ліжку на ковдрі — пелюстка троянди.
— А моя, запідозрюю, зраджує мені із залізничником. Приходжу вчора додому, а під ковдрою — залізничник.

Почув і записав Леонід ОПАРА.
м. Київ.

НЕМА ПРОБЛЕМ

"Вам надокучають комарі? Представляємо новітній засіб від цих комах — «Рапорт». Кладете одну таку пластинку під язик — і все! Комарі зникають! З'являються динозаври, екзотичні метелики і цигани."

Надіслав Віталій КОРШАК.
м. Ічня Чернігівської області.

Олег ГУЦОЛ

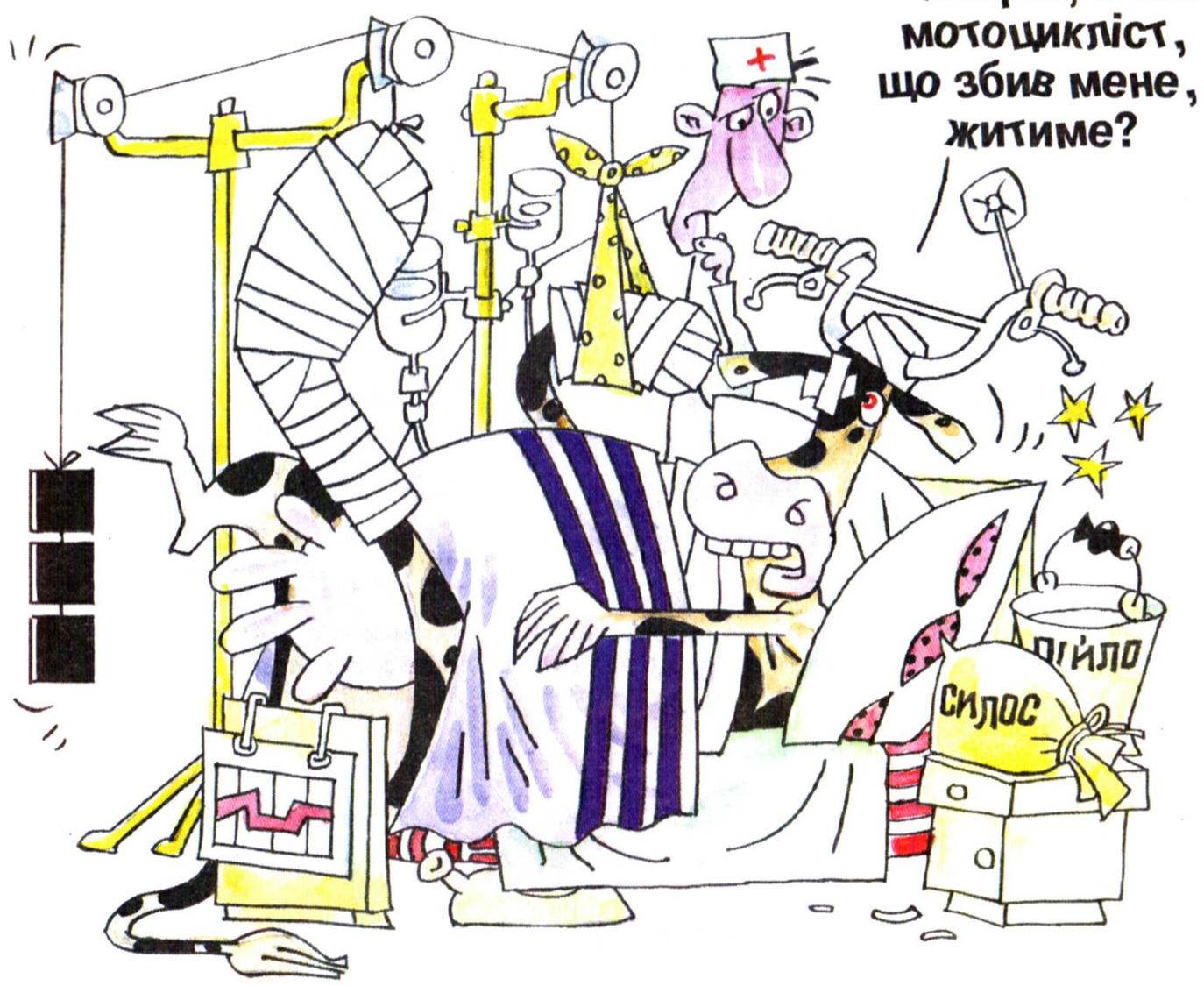

✓ Правителем стають випадково, витурюють із влади закономірно.

✓ Бідний мріє стати багатим, митець — знаменитим.

✓ Поки що в Україні так виходить, що хто не порушує законів,

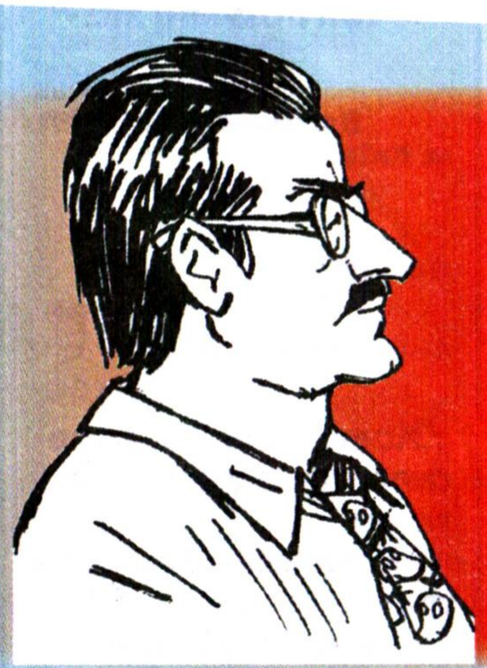

НАШІ НЕЗАБУТНІ ОДНОПЕРЧАНИ

Анатолій ГАРМАТЮК

До 75-ліття від дня народження (1936–2006 р.)

МІШКИ НА БАЛКОНІ

Чоловік поїхав з дому
В гості до родини,
Залицяльник — тут же в гості
До його дружини.
Говорить красиво й довго
Про любовні муки,
Та зненацька
зблід сердешний:
Хтось у двері стука.
— На балкон йди! —
шепче жінка. —
Ох, мені й морока!
У мішок влізь, при потребі
Свинкою зарохкай. —
Входить другий залицяльник,
Тиць — букет їй в руки.
Ще не встиг розкрити рота
Знов у двері стукіт.
— На балкон йди! —
шепче жінка. —
Ох, ці чоловіки!
У мішок влізь, при потребі
Звідти кукурікай. —
Тільки третього впустила
Дама кавалера,
Як почувся звук тривожний:
Клацнув ключ у дверях.
— На балкон —
в мішок! — устигла
Жінка проказати,
Й залицяльник зник. Заходить
Чоловік до хати:
— Ось привіз я лантух яблук,—
Буркнув із розгону.
Перейшов через кімнату
З міхом до балкона.
Свій вантаж поклавши долу,
Придивився ближче
І гукає до дружини:
— Що тут за мішки ще?
Що у цьому? — і ногою
Пхнув його щосили.
Звідти:
— Рох-рох!
Жінка мовить:
— Порося купила.
— Ну, а в цім? —
ногою — другий.
Жінка:
— В цім здається...
(«Кукуріку!») — звідти чути)
В цім — з базару птиця.
Чоловік штовхає третій:
— Тут що може бути? —
Але звуків аніяких
Із мішка не чути.
Чоловік стуснув сильніше:
— Що у цім, забулась?
— Та картопля я, картопля!.. —
Із мішка почулось.

ОСЕЛ У МІНІСТЕРСТВІ

(Із народного)

Вирішили звірі
Міст побудувати
І для будівництва
Десь колод дістати.
Тож у Міністерство
Послали в столицю
Силача Ведмедя
Й хитрунку Лисицю.
Вони цілий тиждень
Провели в столиці,
Але так нічого
Й не могли добиться.
Тоді в Міністерство
Осел напросився.
Вернувся за два дні —
Усього добився.
Порадили звірі
Добрим результатам
І Осла-посланця
Почали питати:
У чому причина
Успіхів твоїх?
— Входжу в Міністерство —
А там всі свої...

ПЕРСПЕКТИВА

Пропонують фахівцеві
Зразу дві посади:
У яке із крісел хоче,
У таке хай сяде.
Він подумав, сів у нижче
Й пояснив це диво:
— З нього вгору підійматись
Буде перспектива.
Коли ж зразу у високе
Крісло я залізу,
Буде інша перспектива —
Полетіть донизу.

РУБАЇ

❄ ❄ ❄

Тебе не обпіка людська сльоза.
Де треба «проти», голосуєш «за»
І хвалишся, що ти,
як дуб,— незламний.
Під вітром не ламається й лоза.

❄ ❄ ❄

Коли «забув» ти материну мову
І вернеш ніс, почувши рідне слово,—
Не зменшиться
духовний скарб Вітчизни,
Себе ж ти обікрав обов'язково.

МОДНИЙ СПІВАК

БАЙКА

Папугу стрівши, приятель Гусак
Загелготів:
— Чув, наймодніший ти співак
Тепер серед птахів.
У чому річ тут, розтлумач.
Для співу даних в тебе ж мало.
— Е, мода вже не та, пробач,
І в мене дані поєднались вдало.
Дарма,
Що в мене голосу нема,
Зате костюм який чудовий
Різнокольоровий!
На сцену вийду, ще мене не чують,
А вже бурхливо аплодують.
Я слухачів беру в полон одразу
Й доводжу їх до повного екстазу,
Одну і ту ж повторюючи фразу...
Одну і ту ж повторюючи фразу...
Одну і ту ж повторюючи фразу...

Думки Олеся ВОЛІ

той найбіднішний.

✓ Не кажіть правди свиням.

✓ Світ сумний, коли йому не радієш.

✓ Дехто так прагне слави, що на шляху до неї геть себе знеславлює.

✓ Совість служить великій ідеї, а не великим грошам.

✓ Важко жити, коли не знаєш навіщо.

✓ Добро вдячності не вимагає.

м. Київ.

ЗВІДКИ ГРОШІ?

Пита студент у студента:
— Звідки в тебе гроші?
У театри часто водиш
Дівчину хорошу,
У кіно буваєш з нею,
Ходите й на танці...
— Дуже просто: вечеряю
Я щодня уранці.
— А в обід? Не обминаєш
До їдальні ж двері?
— Де ж ти бачив, щоб обідав
Хтось після вечері?
— Значить, ввечері «рубаєш»
Добре наостанці?
— Хто ж вечеряє два рази?
Вечеряв же вранці!

КОЛИ МЕДИКИ БЕЗСИЛІ

Знаний лікар журналісту
Так розповідає:
— Чого тільки в медицині
Часом не буває!
Ось із практики своєї
Наведу вам приклад.
Рік тому у мене з хворим
Вийшла справа прикра:
Я лікую, йому ж гірше
Стає день при днині,
І ногою однією
Він вже в домовині.
І оскільки бідоласі
Не уникнуть смерті,
Виписав його з лікарні —
Тихо вдома вмерти...
А оце його недавно
Стріти довелося.
Просто жах якийсь:
той хворий
Не помер і досі!
— Що ж тут дивного? —
промовив
Журналіст по хвилі. —
Якщо хворий хоче жити —
Медики безсилі!

— А ви на якому податку працюєте, — єдиному чи фіксованому?

— Сама бачила і чула по телеку, як обіцяли підняти нам зарплату!
— У тебе, Клавко, звичка плітки розпускати.

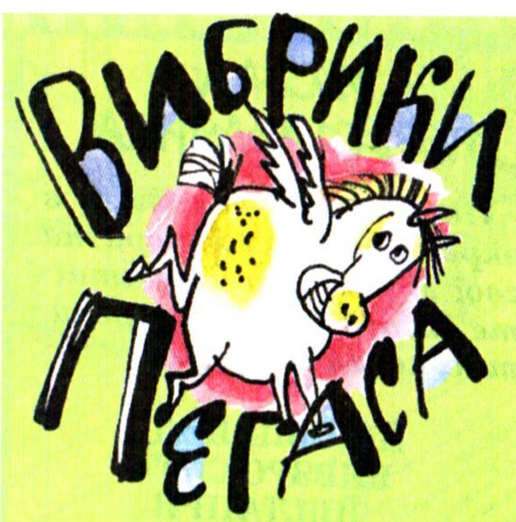

«Котилася торба
З великого горба —
(Прекрасна форма),
А в ній — реформа».

С. І-ко.
м. Конотоп на Сумщині.

— А де ж хліб-паляниця?

❊ ❊ ❊

«У нас корупція цвіте.
Що ви скажете на те?»

П.П-енко.
м. Дніпропетровськ.

**— Не цвіте, а буяє!
Прокуратура про це знає?..
Знає, знає...
Але не помічає...**

❊ ❊ ❊

«В телевізор брехуни
Залізли пузаті...»

Ю. К-щенко.
Луганська область.

—Коли вони туди «залазили», то були худенькими. А тепер, таких пузатих, звідти вже не витягнеш...

❊ ❊ ❊

«У свої п'ятдесят п'ять
Не болить голівка.
Думала — пенсіонерка,
А виходить — дівка...»

О. Л.-нко.
Закарпаття.

— Ну це ви вже перебільшуєте. Пенсійна реформа що-що, а з баби дівки не зробить.

❊ ❊ ❊

«Ха-ха-ха! Ха-ха-ха!
Написав оце стиха!»

О. К.-сенко.
м. Житомир.

**—Прочитав редактор ваш стих,
І... стих.**

❊ ❊ ❊

«Не стрибайте, хлопці,
в гречку —
Вона ж дорога».

С. С.-ук.
м. Погребище на Вінниччині.

**—Коли в гречку стрибають,
хіба про ціну думають?..**

ПЕРЧЕНЯ

Сторінка для дітей

ВЕСЕЛА ПЕРЕСТАВЛЯНКА

Переставте склади, а в окремих словах літери, на свої місця, і ви прочитаєте загадку. А хто прочитає, нехай відгадає.

ЙШОВПРИ ІДД,
БИВЗРО СІМТ,
ЙШЛАПРИ
КАДІВ-СУКРАХА,
ОП ТУМОС ПАТУ.
ТІСМ ВАРОЗСЯЛИВ,
А ДДІ ЖА АН РІМО
ПИНИВОСЯ.

Хто розшифрує
РЕБУС
той прочитає монгольське народне прислів'я.

ЯБЛУКА

— Мамо, купи мені яблучок.

— Уже пізно, доню, яблучка вже сплять.

— Це маленькі сплять, а великі ще ні.

ПЕРШИЙ

— Ти чого перекривляєш бульдога?

— Він перший почав.

КАЗКА

Їжачок, білочка і сорока чекали на галявині зайчика. А той запізнювався. Мабуть, проспав. Чи, може, зустрів по дорозі когось та й забалакався. І забув, що його чекають друзі.

Білочка знайшла в траві горішок, вийняла з нього ядерце й розділила по половинці їжачкові й сороці:

— Їжте, горішки дуже корисні. Он як вони допомагають мені стрибати.

— Дякую,— охоче поласував горішком їжачок. — Мені не стрибати, а бігати треба.

— А мені краще літати, а не бігати й стрибати,— обітерлася крилом сорока.

— Таки найголовніша у світі земля,— мовила білочка. — Все на ній росте: і гриби, й горіхи, і ягоди...

— Та ні,— обізвалася сорока,— головне — небо. Якби його не було, де б я літала?..

— Головне — сонечко,— мовив їжачок, який любив грітися на осонні. — Без нього на землі було б холодно, темно і нічого не виросло б.

— І без дощу нічого не ростиме,— зітхнула білочка.

— А дощі привозять хмари,— сказала сорока.

— Хмари прикочує вітер,— додав їжачок.

— Виходить, усі головні? — розгубилася білочка.

— Головна — мама,— нарешті пристрибав і зайчик. — Без неї не було б мене на світі.

— Ти чому запізнився? Де був? — обступили його друзі.

— Вибачте, я допомагав мамі. Ми напекли вам морквяників. Матуся каже, що вони додадуть нам здоров'я. Пригощайтеся.

— І здоров'я головне,— мовила білочка, наминаючи морквяник.

— І морква, бо без неї не буде здоров'я,— додав зайчик.

— Атож, — погодилася білочка. — Виходить, усе головне в світі.

— Усе? І я? — Боязко запитав із-під кущика світлячок, який уже давно прислухався до розмови друзів.

— І ти,— відповів їжачок. — Коли в лісі темно, ти освітлюєш стежку.

— Треба усім у лісі сказати, що вони головні,— запропонував їжачок. — А то й не знатимуть.

І вони пішли лісовою стежкою. І всім, кого зустрічали, радісно повідомляли:

— Ти — головний у світі!

Того дня у лісі яскравіше сяяло сонечко, духмяніше пахли квіти, веселіше шелестіли трави.

Світлана ПРУДНИК.

СВАРКА

Засмутилася вівчарка,—
В цуценяток знову сварка:
Не погодяться, хто старший,
Хто із них спритніший, кращий...
Котик хитро мружить око:
— Мур-р! Я старший на півроку!

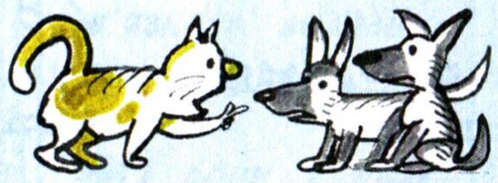

МОДНА ПІСЕНЬКА

«Мур-мур-мур!» — співає кіт.
«Мур-мур-мур!» —
це справжній хіт.

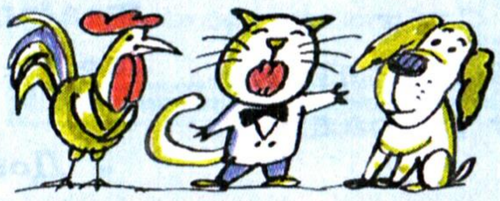

ВДОМА

Що то виріс за грибочок?
Кіт заліз під килимочок.

Богдана БОЙКО.

ХТО ПСУЄ?

Сів за парту Олексій,
Зирк — подряпини на ній.
Це обурило його,
Аж підскочив він: «Ого!
Хто посмів — я не збагну —
Парту дряпати шкільну?!
Та такого шкідника
Я... Романе, дай гвіздка!»
І на дверях
цей мастак,
Взявши цвях, надряпав так:

«Хто псує майно шкільне —
Того кара не мине!»,
А внизу, щоб знали всі,
Підписався: Олексій.

Гриць ГАЙОВИЙ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

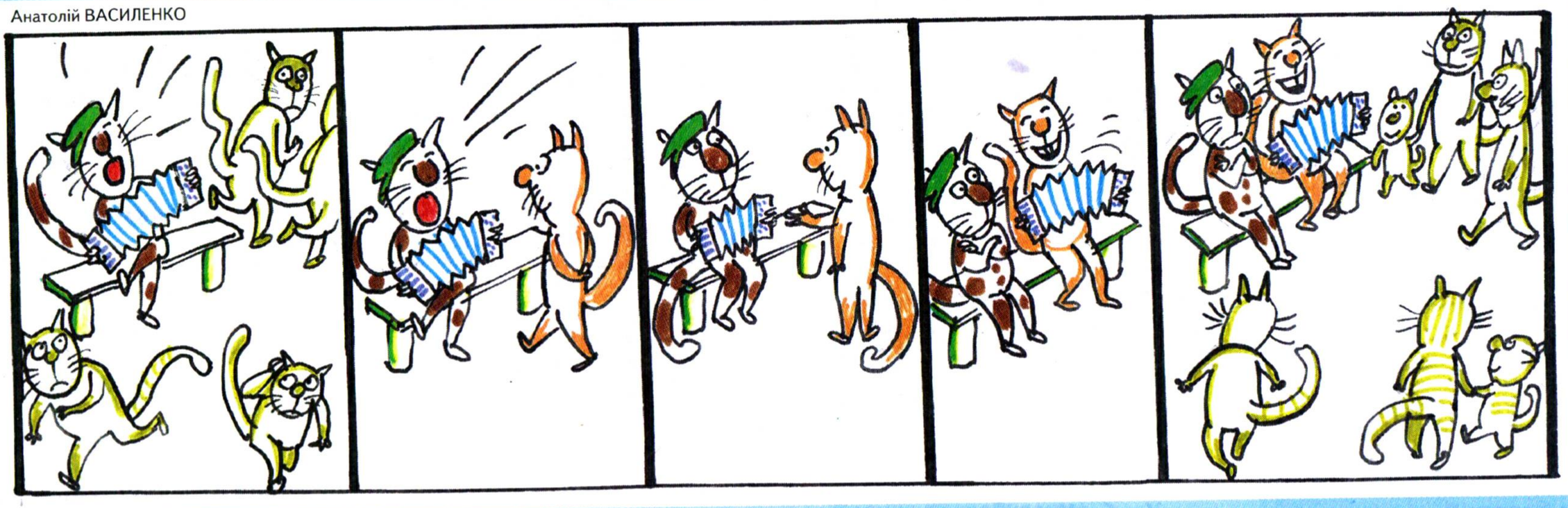

ПАТЕНТНЕ БЮРО «ПЕРЦЯ»

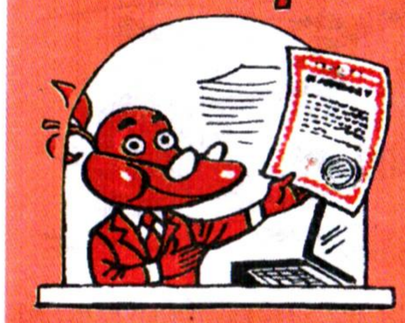

Олег СМАЛЬ

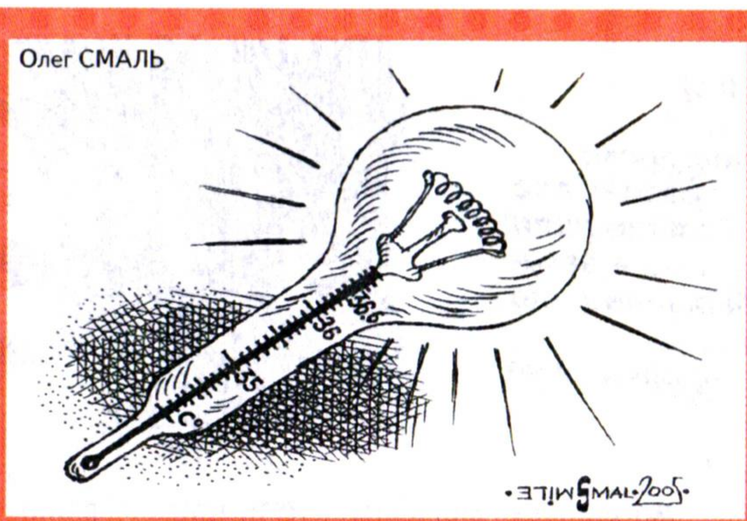

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Василь ФЛЬОРКО

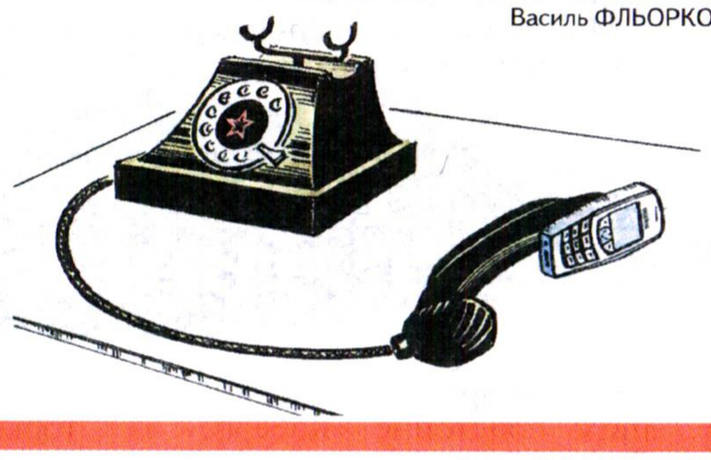

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Василь ФЛЬОРКО

Валерій МОГИЛЬНИЙ

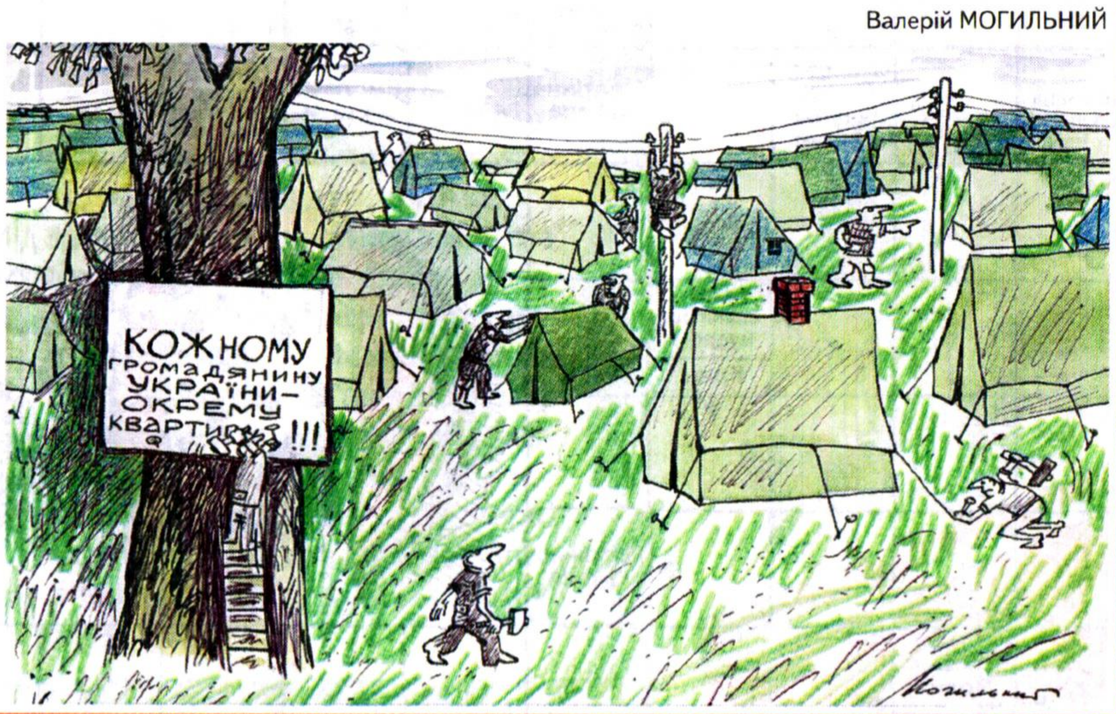

ДУМКИ ВГОЛОС

● *Коли кажуть: «Так вийшло», значить, вийшло не так.*

● *Якщо голова на плечах, то це свідчення того, що язик за зубами.*

● *Якщо даїшник на посту, то в цей день у його сім'ї не постують.*

● *Великий язик — це ще не ознака великого розуму.*

Віктор ІГНАТЕНКО.
м. Прилуки на Чернігівщині.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Отака Феміда мені більше подобається.

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

Про наших дівчат у народі кажуть: у дівчини стільки ласки, як на тихім ставку ряски; гарна дівка, як маківка; дівчина — як у лузі калина; дівчина любка, як сиза голубка.

Але часто у нас і жартують: якщо усі дівчата і «ласкаві», і «голубоньки», то звідки ж тоді беруться сварливі тещі і свекрухи?

І про парубків мовиться багато гарного: вони — і легіні, і лицарі, і соколики сизокрилі.

Та ось відіграли весілля, і в одній сім'ї — хоч ох, та удвох, у другій — сварка, в третій — чарка. Жінка вже не називає свого чоловіка «золотцем» і «голубом сизокрилим», а порівнює його з якоюсь худобиною...

Художник Володимир Адамович намалював карикатуру («Перець» № 12 за 2010 р.): на паркані написи — Наталка, Оксана, Параска, Оленка погоджуються з думкою, що усі чоловіки — «козли», у графі «ні» — тільки ім'я Марійки.

Високоповажне журі, в якому, до речі, лише чоловіки, читаючи ваші листи, старалося стримувати свої емоції, і після тривалої дискусії назвало імена переможців. Ними стали:

Сергій КОВАЛЬ із м. Чернівців — *«На нас, «козлів», розлючені здебільшого — розлучені. Осанну нам співа щодня Закохана незаміжня»;* **Андрій МАКУХА з м. Зіньківа, що на Полтавщині** — *«Гарні мрії у Марії»* та **Володимир ВИСОКИЙ із смт Михайлівки Запорізької області** — *«Не вистача на чоловіка зла і слів? Бува. Але не ображайте так козлів».*

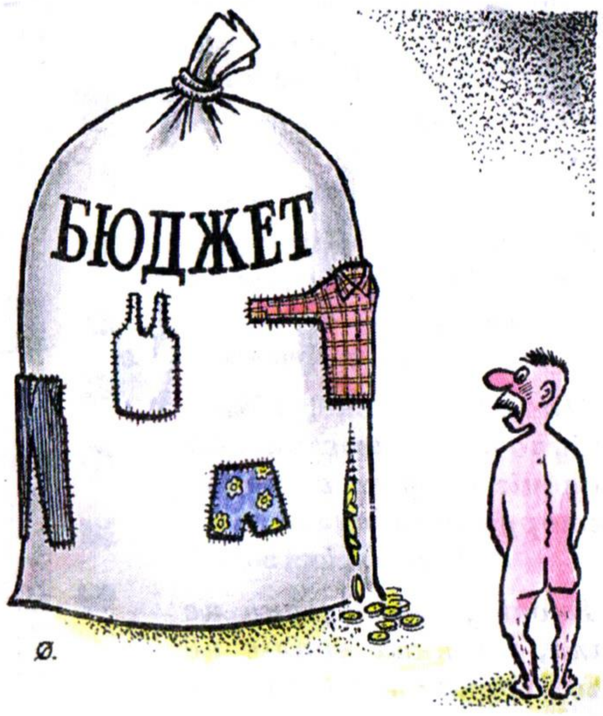

Вітаємо!

Переможці одержать призи — книги сучасних письменників-гумористів із їхніми автографами.

А тепер чергове завдання: придумайте підпис до карикатури Василя Фльорка.

Призи ще є!

Іноземний гумор

ПІДСТАВА ДЛЯ

Адвокат бесідує з Кристофором:
— Я ознайомився з вашою справою, але не можу збагнути одного: ви застрілили п'ятьох чоловіків, а хочете, щоб я захищав вас, посилаючись на обставини, що пом'якшують вашу провину.
— Але ж я міг застрілити шістьох, а не застрілив.

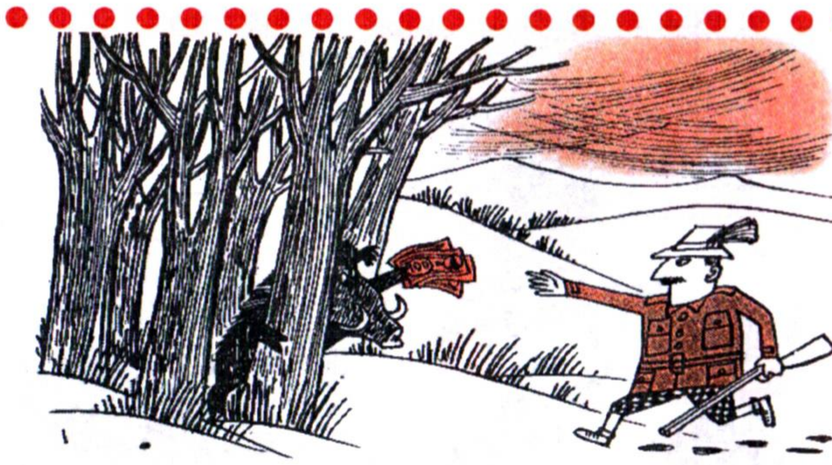

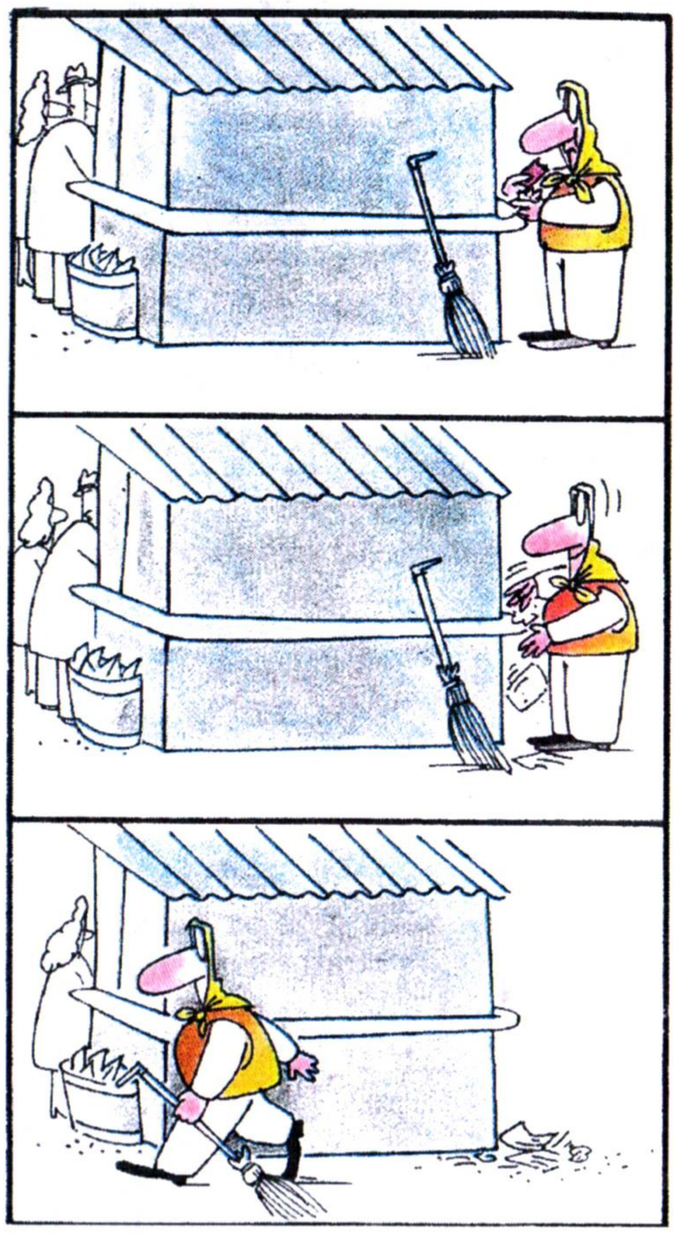

Расел БЕЙКЕР

Про вино і чванство

Тільки що купив пляшку вина. Мало, було, не дав 4810 доларів. Взагалі то я не викидаю по стільки: завжди кажу, що платити за пляшку вина більше ніж 13 доларів — марнотратство. Та й хіба то за саме вино платиться? За супровід для гамбургерів, курчат, равіолі. І вода могла б упоратися з тою роботою, але це вже було б не те.

Деякі п'ють каву. Я теж якось раз був зробив це. Після того іноді пив мартіні перед вечерею, але це мені так подобалося, що не міг утриматися од чарки-другої і під час вечері...

Було це досить давно. Я постарався освоїти дещо з того, що стосується вин із замкових підвалів, їх назв та марок. В теперішні часи воно в кожного на язиці, і коли кажеш щось таке продавцеві магазину, то викликаєш повагу до себе.

Мої знання вин спонукують мене триматися в рамках від 10 до 13 доларів, за які можна купити пристойне «Каберне» із Вірджінії чи «Шардоне» із Санта-Барбари. Тож мене дуже здивувала опублікована в «Нью-Йорк таймс» історійка. Йшлося про проведену у Лондоні торговицю — одну із тих, що влаштовуються для снобів. Там хтось купив 18 000 пляшок вина. (В теперішні часи, знаєте, багаті вдаються до таких оборудок, як ото — купують усілякі великі витвори мистецтва, усілякі там реліквії Жаклін Кеннеді, ховають їх по підвалах, щоб ніхто й доторкнутися до них не міг, а потім виставляють на продаж для шалених баришів). «Нью-Йорк таймс» писала, що кожна із тих вісімнадцяти тисяч пляшок у середньому коштує понад 336 доларів. Але вершини моє здивування сягнуло од повідомлення, що пляшка померанського була продана за 4810 доларів...

ЩО СКАЗАВ ПРЕЗИДЕНТ?

Головний редактор газети питає репортерку:
— Що тобі сказав Президент?
— Нічого.
— Чудово. Через годину чекаю матеріалу — не більше чотирьох сторінок машинопису.

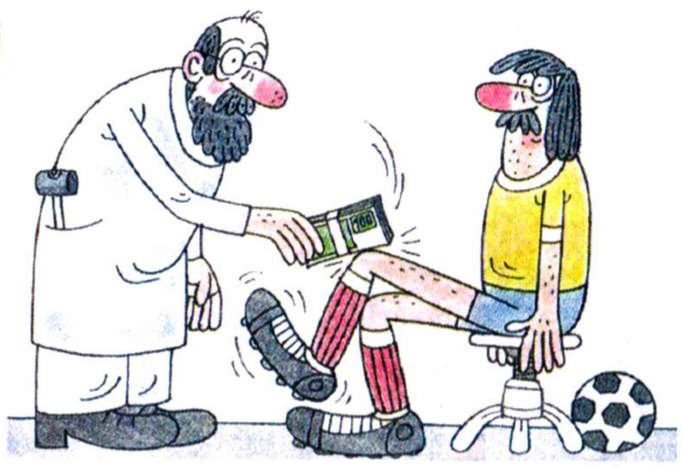

ПРИЧИНА

У одному альпійському готелі висить табличка із написом: «Природа тут — прекрасна, повітря — чисте, тиша — цілодобова. І якщо ви не можете заснути, то винити в цьому треба тільки вашу совість».

Страшне перо не в гусака...

«Хто не знає, як зробити шпаківню, звертайтеся до Шпака Г. І., нашого вчителя трудового навчання».

(Із шкільної стінгазети).

«У нашій перукарні надаються як чоловічі, так і жіночі послуги».

(З оголошення).

«Моє алкогольне сп'яніє було незначітельне. Бо я ще міг подути автоінспектору в трубку».

(Із пояснення водія).

«Вночі у нас музика не грала, і ніяких воплів не було. Кричав лише кіт. Бо березень місяць».

(Із пояснення дільничному міліціонеру).

Надіслала
Валентина БОРЩАГІВСЬКА.
м.Київ.

СКАНВОРД

Малюнки Олександра МОНАСТИРСЬКОГО

Склала Тетяна ДОБРОВОЛЬСЬКА

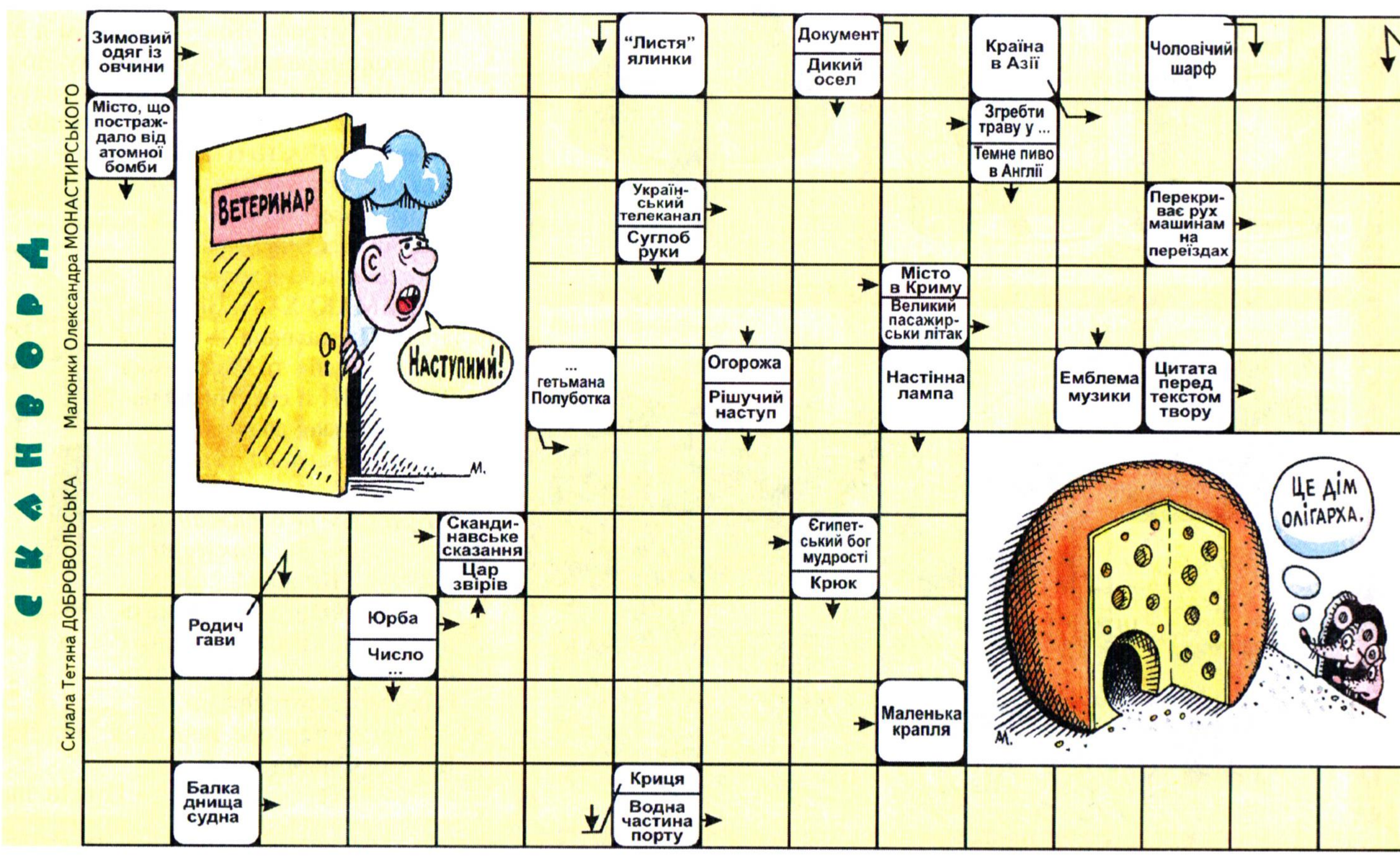

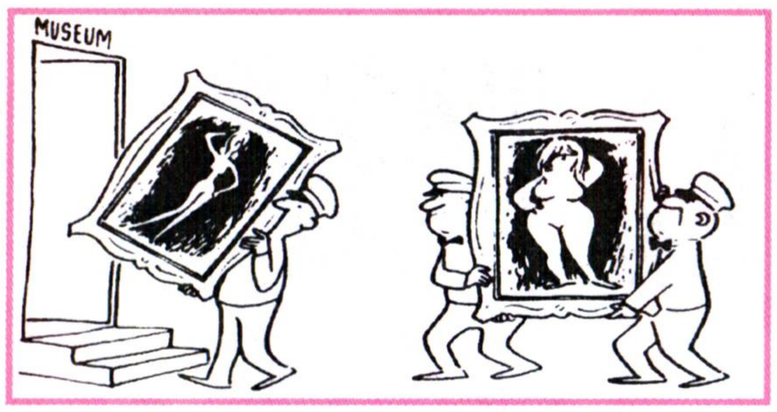

А ТИ?

— Просто-таки не можу дивитися на того Гельмута!
— Я теж.
— А ти скільки йому винен?

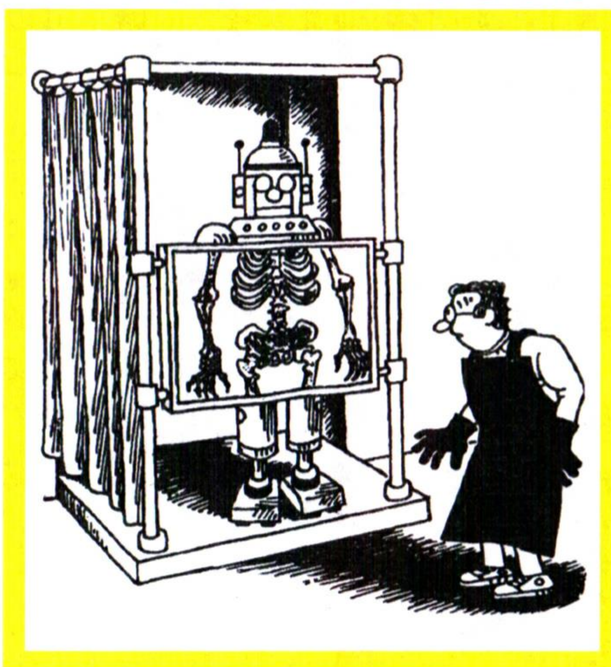

Саме перед тим як зайти у найближчий магазин за вином, я угледів рекламний напис, який гласив: «Життя дуже коротке, щоб пити дешеве вино». Я сказав сам собі: «Цілком правильно! Світ он аж кишить людьми, які п'ють вино по триста тридцять шість доларів за пляшку, а я, дивлячись ото, як життя біжить, скуплюся і купую вино по тринадцять доларів, ніби якийсь злидень».

Голосно сказав продавцеві: «Майк! Хочу пляшку такого, що за чотири тисячі вісімсот десять доларів». Він поцікавився, чи я не жартую. Я сказав: «Анітрішки». Він спитав: «А що будеш їсти із тим вином за чотири тисячі вісімсот десять доларів?» Я сказав: «Те, що їдять оті, які його купують. Що то за наїдки, Майк?» — «А хіба я знаю?» — сказав він простодушно. Та й, справді, хто і де в цілому світі з доброго дива сяде та буде сушити собі голову над тим, із якими наїдками п'ється вино за 4810 доларів...

Усе таки я купив би його. Якби мав дивне відчуття, що мені його дуже бракує до смаженої печінки та курчати. Врешті-решт, життя коротке. «Дуже коротке, аби пити дешеве вино»,— сказав би дружині.

❄ ❄ ❄

Е, якщо вже питаєте, то не міг я собі цього дозволити. Сказав: «Відбій, Майк». Він сказав: «Без проблем». Бо взагалі не повірив мені, але, мовляв, якщо у мене сверблять руки викинути поважну суму, то можу спробувати.

Було вірджінське «Шардоне» по 15 доларів. Купив його.

Переклад із англійської.

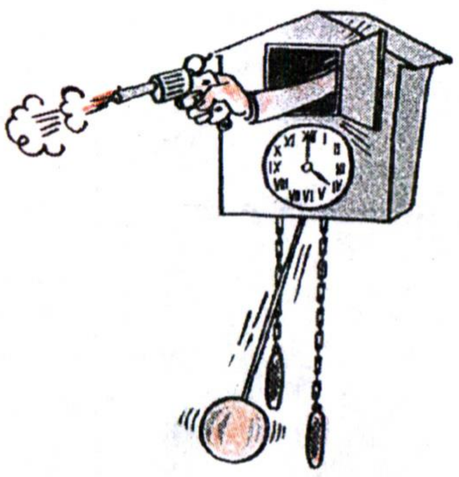

ТОЧНІСТЬ

Командуючий армією звертається до метеоролога:
— Успіх нашого плану залежить од вашого прогнозу погоди на завтра. Можна на нього покладатися?
— Цілком, сер. Єдине можливе відхилення — це незбіжність дат.

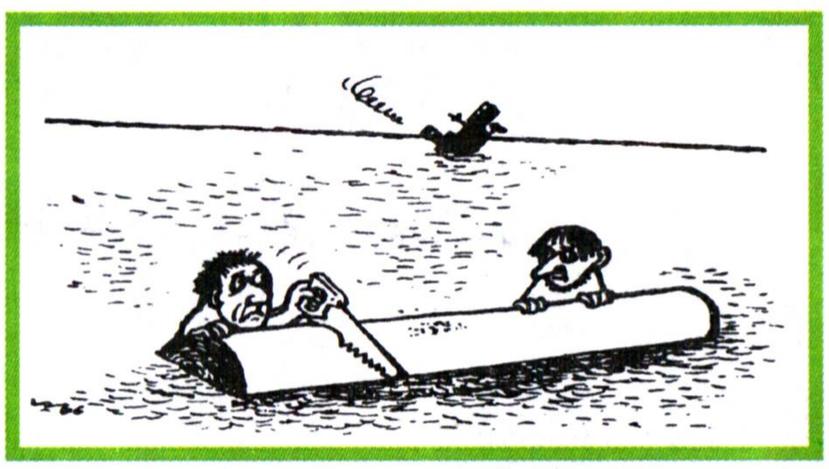

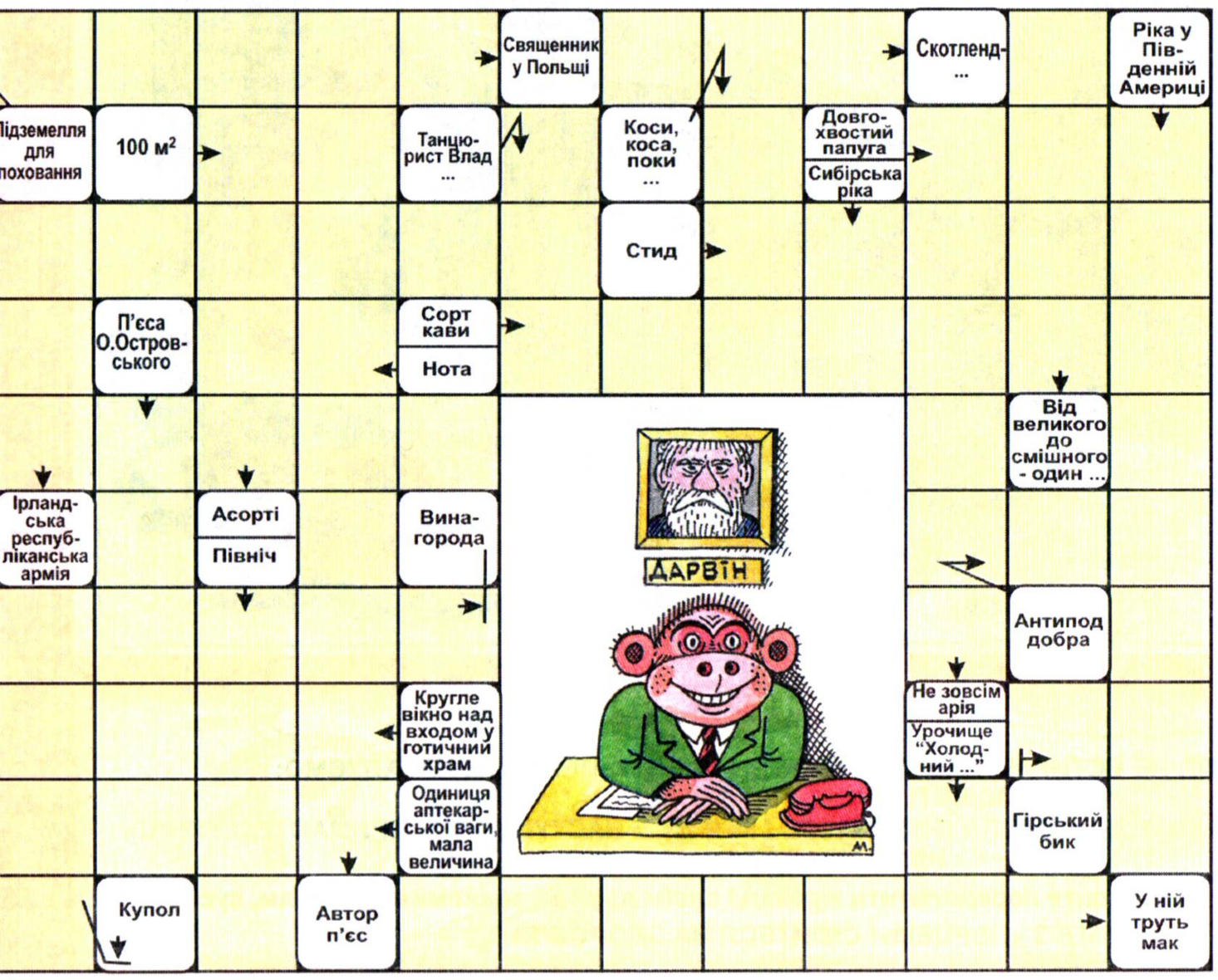

ВІДПОВІДІ НА РОЗВАГИ, НАДРУКОВАНІ У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

ВЕСЕЛА ПЕРЕСТАВЛЯНКА

ПРИЙШОВ ДІД,
ЗРОБИВ МІСТ,
ПРИЙШЛА
ДІВКА-КРАСУХА,
ПО МОСТУ ТУПА,
МІСТ РОЗВАЛИВСЯ,
А ДІД АЖ НА МОРІ
ОПИНИВСЯ.

Відгадка: мороз, весна.

РЕБУС

Світанок настає
і без співу півнів.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 1

Банан. Ангар. Гармоніст. Моністо. Опала. Палац. Ціль. Ільм. Маг. Агресор. Ресора. Атом. Томат. Атлас. Ласт. Трон. Рондо. Донор. Норма. Макака. Какао. Оклад. Кладка. Кара. Раж. Жбан.

ПЕРЕЦЬ № 2 (1618)

Головний редактор Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія: Анатолій ВАСИЛЕНКО, Юрій ІЩЕНКО, Олексій КОХАН (головний художник), Дмитро МОЛЯКЕВИЧ.

Засновник: Державне видавництво «Преса України».

Зареєстровано Державним комітетом телебачення і радіомовлення України. Свідоцтво КВ № 10334 від 30.08.2005 р.

Видавництво «Преса України».

Редакція не завжди поділяє думки автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на «Перець» обов'язкове.

До відома авторів! Для своєчасного отримання гонорару прохання разом із творами надсилати копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера та вказати дату народження і домашню адресу.

Здано до набору 03.02.2011. Підписано до друку 16.02.2011. Формат 70x108/8. Папір офсетний № 1. Офсетний друк. 2,8 умовн.-друк. арк. 14 умовн. фарб.-відб. 4,1 обл.-вид. арк. Тираж 8335 прим. Зам. 0110102. Ціна договірна.

Видається з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони: приймальні 454-82-14, факс 234-35-82, художнього відділу 454-81-24.

З питань реклами і розповсюдження журналу звертатися за телефоном: 454-81-13.

Internet: http//uamedia.visti.net/perez/

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво «Преса України», 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

16 сторінка

Індекс 74393

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

— У мене крім кози жодної худобини нема!
— Е, бабо, коза — це ж бізнес! Записуй: у селі ще один бізнесмен — баба Палажка.

Валерій КОНОНЕНКО

Володимир АДАМОВИЧ

— Клаво, допоможи занести в автобус...

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Сергій ФЕДЬКО

Володимир АДАМОВИЧ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Хто тут?

Валерій ЧМИРЬОВ

4 820012 960675 02

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.
ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!